

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/445/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203783
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714203783.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci žalobkyne: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, zast. advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanej: N. M., nar. XX. Y. XXXX, bytom A., G. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42 326 923, Košice, Park Angelinum 2, zast. advokátom: Mgr. Peter Masarovič, Park Angelinum č. 2, Košice, o 1.368,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 5. mája 2015, č.k. 7C/41/2014-119, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania za právne zastúpenie vo výške 79,76 eur advokátovi vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. žalobu zamietol II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal a III. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia v sume 358,54 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení neskorších zmien a doplnení), § 2 písm. a) a b) ZoSÚ 2001 (zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii), § 39, § 52 ods. 1 až 3, § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (zákon č. 64/1993 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnení) a ust. § 92 ods. 8 ZoB (zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok) a vecne nepreukázaním aktívnej legitímácie žalobkyne domáhať sa v súdnom konaní uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni žalovanú pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. v sume 1.368,07 eur s príslušenstvom, ktorá jej vznikla z povoleného prečerpania prostriedkov na sporožirovom účte žalovanej vedenej pod č. 0254235950/0900 v sume 1261,37 eur a nepovoleného prečerpania prostriedkov na tomto účte v sume 106,70 eur, z dôvodu nepreukázania platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok z 28. marca 2013 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v časti týkajúcej sa žalovanej pohľadávky, pre neunesenie dôkazného bremena preukázať samotnú postupiteľnosť (spôsobilosť na postúpenie) takejto pohľadávky pôvodného veriteľa (a to najmä doručenie, resp. ani len zaslanie písomnej výzvy veriteľa na splnenie záväzku dlžníkovi - žalovanej podľa ust. § 92 ods.8 ZoB, pred postúpením jeho pohľadávky

postupníkovi), považujúc takúto zmluvu v jej časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky postupcu voči žalovanej za absolútne neplatný právny úkon, z ktorého žalobkyni nevzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Rozhodnutie o trovách konania žalobkyne a žalovanej odôvodnil poukazom na ust. § 142 ods. 1 a vecne tým, že žalovaná si trovy konania neuplatnila a tak jej ich náhradu nepriznal a o trovách konania vedľajšieho účastníka poukazom na ust. § 93 ods. 2 a 4, § 142 ods.1 O.s.p. a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (ústavný zákon číslo 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky) a vecne účelnosťou trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka (v rozsahu 358,54 eur) zastupujúceho účastníka konania majúceho v konaní plný úspech.

Proti tomuto rozhodnutiu podala riadne a včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa a nedostatočne zistený skutkový stav, keď podľa jeho názoru, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky (v tejto súvislosti poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2003 spisovej značky 4 Obo/210/2001) pričom účelom § 92 ZoB je úprava výnimiek z bankového tajomstva a ods. 8 práve citovaného ustanovenia nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Predmetné ustanovenie nedefinuje však zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia.

Žalovaná a vedľajší účastník na strane žalovanej odvolanie nepodali a žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

Vedľajší účastník na strane žalovanej navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a inak zotrval na svojich doterajších tvrdeniach o nepreukázaní aktívnej legitimácie žalobkyne na vymáhanie uplatnenej pohľadávky žalobkyne voči žalovanej a uplatnil si právo na náhradu trov odvolacieho konania v sume 79,76 eur (jeden úkon právnej služby - vyjadrenie sa k odvolaniu žalobkyne 71,37 eur + režijný paušál 8,39 eur).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. b) O.s.p. v medziach odvolania celú vec, pretože od výslovne napadnutého rozhodnutia vo veci samej (napadnutého ako celok) bol závislý i výrok rozsudku o trovách konania a to podľa § 214 ods. 1 a contrario a ods. 2 O.s.p. (v znení zákona č. 384/2008 Z.z.) bez pojednávania (pretože tu nevznikla potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, súd prvého stupňa prejednal vec na pojednávaní a nebol tu ani verejný záujem vyžadujúci nariadenie pojednávania) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je dôvodné ho v celom rozsahu potvrdiť (§ 219 ods.1 a 2 O.s.p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 19. apríla 2016 (§ 156 ods.1 a 3 O.s.p.).

Predovšetkým totiž niet dôvodu nestotožniť sa s argumentáciou súdu prvého stupňa (pojatou ním do odôvodnenia napadnutého rozsudku a podporujúcou zvolený spôsob rozhodnutia, teda najmä záver o tom, že žalobou v prejednávanej veci nebol vôbec dôvod zaoberať sa vecne z dôvodu nepreukázania aktívnej legitimácie žalobkyne domáhať sa splnenia žalovanej pohľadávky) a pre správnosť a i výstižnosť takýchto dôvodov by na ne zo strany odvolacieho súdu postačovalo odkázať (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O.s.p.). Len pre úplnosť a nevyhnutnosť vyporiadania sa aj s námietkami odvolateľky (žalobkyne) z jej odvolania sa potom odvolaciemu súdu žiada ešte uviesť (§ 219 ods. 2 O.s.p.) nasledovné :

Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolacie námietky žalobkyne preskúmanie postupu súdu prvého stupňa z pohľadu dostatočnosti zistenia skutkového stavu veci v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia vo veci samej a správnosti jej právneho posúdenia veci a samotného rozhodnutia.

Keďže žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala zaplatenia žalovanej finančnej pohľadávky ako postupník pôvodného veriteľa, Slovenskej sporiteľne, a.s. (teda licencovaného subjektu oprávneného podľa ZoB poskytovať spotrebiteľské úvery) zo zmluvy, ktorú táto uzatvorila so žalovanou, bolo potrebné, aby v prvom rade preukázala svoju aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby, teda legitímne nadobudnutie

v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa (postupcu). Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že na preukázanie svojej aktívnej legitímácie súdu prvého stupňa predložila len fotokópiu oznámenia o postúpení pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovaného žalovanej a oznámenie o omeškaní s plnením peňažného dlhu obsahujúca aj výzvu (na plnenie dlhu) tejto spoločnosti adresovanú žalovanej, obe bez pripojenia doručenky o doručení takýchto listín žalovanej a fotokópiu Zmluvy o postúpení pohľadávok z 28. marca 2013, uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., Tomášikova 48, Bratislava ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, bez prílohy č.1 k tejto zmluve (hoci podľa čl. I. tejto zmluvy pohľadávky, ktoré boli predmetom postúpenia mali byť špecifikované práve v tejto prílohe), z ktorej vyplýva, že predmetná zmluva nadobúda účinnosť ku dňu pripísania odplaty v plnej výške a v lehote podľa článku V. tejto zmluvy na bankový účet postupcu špecifikovaný v tejto zmluve s výnimkou ustanovení bodu 13. 1, 13. 2. a 13. 3. tohto článku, ustanovení článku VI. tejto zmluvy, ustanovenie bodu 12. 1. článku XII. a ustanovení článku XIV. tejto zmluvy, ktoré nadobudnú účinnosť dňom podpísania tejto zmluvy. Iné dôkazy na preukázanie nadobudnutia v žalobe uplatnených práv žalobkyňa napriek poučeniu zo strany súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nepredložila. Súd prvého stupňa na prejednanie veci nariadil pojednávanie na termín 5. mája 2015, na ktoré predvolal žalobkyňu aj žalovanú, pričom žalovanú ako aj jej právnu predchodkyňu vyzval na predloženie listín preukazujúcich platnosť postúpenia žalovanej pohľadávky. Žalobkyňa predmetné predvolanie na pojednávanie s výzvou prevzala 9. februára 2015. Na nariadené pojednávanie sa predvolaní účastníci nedostavili s tým, že žalobkyňa svojim podaním doručeným súdu 4. mája 2015 ospravedlnila svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní a požiadala súd, aby rozhodol o žalobe na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporných strán (§ 115a O.s.p.). Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu oznámila, že svoju pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy o bežnom účte číslo 250100522/0 900 postúpila žalobkyňi, avšak žiadne listiny týkajúce sa tejto pohľadávky už neviduje.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že správnym bol záver súdu prvého stupňa o tom, že Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej (ktorá je predmetom tohto sporu) žalobkyňi len po tom, ak bola žalovaná napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a to aj bez súhlasu žalovanej (ust. § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom ku dňu 28. marca 2013). V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovanej prihliadnúť. Pokiaľ ustálená súdna prax (R 4/2008) už v minulosti ustálila, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom) je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 OZ), tak takýto záver platí o to viac, ak postúpenie pohľadávky odporuje zákonu na dodržiavanie ktorého sa zmluvné strany dôvodne pri uzatváraní zmluvy o peňažnom záväzku spoliehali.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol i o náhrade trov účastníkov konania ako aj trov vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorého trovy v priznanej výške bolo potrebné vzhľadom na jeho aktívny prístup k ochrane práv žalovanej (vecnú námietku nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne v tomto konaní, navrhnutie dôkazov potrebných pre posúdenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky právnej predchodkyne žalobkyne voči žalovanej, vecné vyhodnotenie listinných dôkazov predložených žalobkyňou ako aj právnou predchodkyňou žalobkyne na pojednávaní súdu a pod.) považovať za účelné.

O trovách odvolacieho konania potom odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., ako aj podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení (tzv. advokátska tarifa) a to nepriznaním náhrady žalovanej (ktorá nepodala návrh na priznanie jej náhrady a zo spisu sa ani žiadne trovy takejto účastníčky nepodávali) a naopak uložením v odvolacom konaní neúspešnej žalobkyni povinnosti na náhradu trov vedľajšieho účastníka, vzniknutých tomuto na právnej službe za jeden úkon (vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej) a paušálnej náhrade (71,37 + 8,39 eur), pričom povinnosť na náhradu uložil (tak ako u náhrady trov prvostupňového konania) v súlade s ust. § 149 ods. 1 a § 160 ods. 1 O.s.p. (tu rozumej i s určením zákonnej trojdňovej lehoty plnenia, pretože pre výnimku nevidel dôvod).

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.